

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De flagellatione Christi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

III. Pilatus obstupescens replicat: *Quid ergo faciam Iesu, qui dicitur Christus?* Dicunt omnes: *Crucifige, crucifige eum.* Quomodo vox illa, instar gladij ancipitis transfixerit cor amore salutis eorum flagrantissimum benedicti Salvatoris, intuentis tam horrendum ijs, ob tantam ingratitude & crudelitatem imminens tam temporale, quam æternum exitium? quam promptè denudè se æterno Patri ad contumeliosissimam mortem obtulerit. etiam pro ijs ipsis, qui tunc clamabant, crucifige eum? Compassio, amor crucis, iniuriarum, contumeliarum amore crucifixi, zelus animarum.

De flagellatione Christi. Matth. 27.

V.

Ioan. 19.

I. Pilatus protestatus Iesum innocentem, nihilominus, ut satisfaceret furori Iudæorum, postulantium, ut crucifigeretur, addixit illum diræ, & probrosæ flagellationi, inquit: *Nullam causam mortis inuenio in eo, corripiam ergo illum. & dimittam.* Quam iniustam, ignominiosam, & crudelem sententiam, non tam ex ore iniqui Iudi-

Luc. 23.

Psal. 37.

Psa. 68.

Iudicis, quàm de manu æterni Patris, quantâ animi æquitate, alacritate, gaudio, exceperit obedientissimus filius, vltro se ad feruile illud, & crudele supplicium offerens: *Ego autem in flagella paratus sum. Et: qua non rapui, exsoluam?* Gratitude, zelus imitandi in perfecta resignatione.

II. Castissimus virginis filius, qui cœlum vestit syderibus, terram floribus, qui portat omnia verbo virtutis suæ, & tribus digitis appendit molem terræ, suis vestibus ab impijs licitoribus inhumanissimè spoliatur, sicque denudatus, brachijs in altum porrectis, columnæ dirissimè alligatur, quanta cum confusione animarum castarum sponsi verecundissimi, & virginei pudoris zelosissimi? quanto cum desiderio restituendi nobis in hac vita stolam innocentiae, baptismatis & gratiæ, quam sine pudore, heu quoties exuimus, abijcimus, deturpamus! Et in futurâ beatæ immortalitatis & gloriæ, quam tam temerè flocci pendimus, perdimus, conculcamos? Comparsio, compunctio.

III. A crudelissimis, sceleratissimisque tenebrionibus dirissimè flagellatur, excoriatur, dilaniatur vnigenitus Dei,

Dei , & Virginis filius , tenerimus quoad corporis temperamentum; speciosissimus formâ præ filijs hominum; beatissimus quoad animam; gloriosissimus quoad nominis, & generis claritatem. Quomodo tam durum spectaculum attoniti obstupuerint , & exhorruerint cœlites , cum viderent Dominum à seruis, creatorem à creaturis, Deum infinitæ maiestatis, à vilissimis terræ vermiculis , tam impiè, direque flagellari ? Quis magnitudinem doloris agnelli immaculatissimi sic excarnificati mensurare aut æstimare queat: fuit is sanè , 1. Latissimus, utpote, per totum corpus diffusus , & quidem à tot diuersis lictoribus , tot plagis quinque millenis, & amplius, ut quidam volunt , toties renouatus, iuxta illud: *A planta pedis, vsque ad verticem capitis non erat in eo sanitas.* 2. Intensissimus , ob tenerimam corporis iam ante sudore sanguineo, totiusque elapsè noctis exagitatione planè exhausti, complexionè; sensusque tactus viuacitatem: ob verberũ triplicibus instrumentis, secundum nonnullos, spinosis virgis , duratis neruis, fereisq; catenis inflictorum atrocitatem: ob tortorum præsidis iussu , Iudæorũ nutu, diaboli im-

im-

impulsu instigatorum, absque vlla misericordia sæuentium immanitatem; ob implacabilis odij Iudæorum sanguinem suum sitientium enormitatem. 3. longissimus, tum ob durationem eius vsque ad mortem, tum ob iugem eiusdem totâ virâ præuisionem. 4. profundissimus, seu incomprehensibilis, quod diuinissimo corpori eius infligeretur, qui, & qua homo, beatifico gaudio, ex diuinâ essentiâ clarè visâ, eminentissimè semper quoad animam frueretur, & qua Deus, eadem infinita & incomprehensibili beatitudine cum Patre & Sancto Spiritu potiretur. Hos tantos dolores mitissimus agnus sic excoxiatus, & dilaniatus, quam forti constantique animo tulerit, vt nec lacrymam, nec precem fuderit, sed modesta fronte sereno ore, vultu tranquillo inter tantam carnificum lanienam, absque vlllo gemitu constans inuictusque durarit? quot interim diuinissimos actus zeli gloriæ Patris & humanæ salutis, compassionis, aliosque, more suo, frequentarit? O quantus excessus immensi Saluatoris nostri erga nos amoris, cui non poterant tota tortoribus, nec tam atroces infligi cruciatus, quin plures, & atrociores

ciore amore nostri tolerare gestiret! idque vt sic plenius peccata nostra, tot & tam horrenda, maximè lasciuia carnis commissa, in virginea carne sua expiaret; eorum grauitatem nobis ob oculos constitueret; ad spontaneas pœnitentias, & corporis afflictiones assumendas, ad flagella omnia vnde- cunque veniant, de manu diuinæ iustitiæ & misericordiæ patienter excipienda animaret; copiosaque gratiæ auxilia nobis ad hæc præstanda necessaria tanta sanguinis sui profusione compararet. Tantus excessus amoris, patientiæ, fortitudinis, quantum à nobis exigit excessum compassionis, compunctiōnis, gratitudinis, amoris, & omnimodæ ad ardua & aspera quæque resignationis?

De Coronatione Christi. Matth. 27.

VI.

Ioan. 19.

I. **V**ix mitissimus Iesus à columna solutus, in proprio natans cruore, præ verecundia vestes suas resumpserat, cum ecce carnifices absque dubio instinctu Dæmonis tam inuictæ Christi patientiæ inuidentis nouam in
co